

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **O. Š.**, bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. Ladislavom Potockým, advokátom so sídlom v Žiline, Mydlárska 19, proti žalovanému **V. L.**, bývajúcemu v N., zastúpenému Advokátskou kanceláriou s.r.o., so sídlom v Žiline, Vojtecha Tvrdeho 17, **o zrušenie osvedčenia o vlastníckom práve**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 6 C 236/2008, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. marca 2012 sp. zn. 8 Co 92/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením z 23. januára 2012 č. k. 6 C 236/2008-165 zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania (trov právneho zastúpenia) žalovanému v sume 98,60 Eur, na účet jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. plnou úspešnosťou žalovaného v konaní, nakoľko žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Zároveň dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre uplatnenie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. a z dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane neúspešnej žalobkyne – rozvedenej samoživiteľky, starobnej dôchodkyne s mesačným dôchodkom 327 Eur, jej skrátil povinnosť nahradiť trovy konania v rozsahu 2/3.

Krajský súd v Žiline uznesením z 30. marca 2012 sp. zn. 8 Co 92/2012 na odvolanie oboch účastníkov konania zmenil prvostupňové uznesenie tak, že zaviazal žalobkyňu nahradiť žalovanému trovy konania v sume 297,59 Eur, k rukám jeho právneho zástupcu, do 3 dní

od právoplatnosti uznesenia. Zároveň uložil žalobkyni povinnosť nahradiť žalovanému, k rukám jeho právneho zástupcu, trovy odvolacieho konania vo výške 40,22 Eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, dospel k názoru, že majetkové, sociálne, ani osobné pomery žalobkyne neodôvodňujú sami osebe použitie § 150 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd tiež považoval za relevantnú skutočnosť, že dôvodom zamietnutia žaloby bolo nepreukázanie naliehavého právneho záujmu žalobkyňou na určení vlastníckeho práva podľa § 80 písm. c/ O.s.p., z čoho vyvodil, že nedostatok žaloby nemôže byť pričítaný za vinu žalovanému. Napokon uviedol, že ani priznané oslobodenie žalobkyne od súdnych poplatkov v konaní v rozsahu 2/3 nemôže byť dôvodom pre aplikáciu § 150 O.s.p. bez ohľadu na vyššie uvádzané okolnosti. Vzhľadom na úspech v odvolacom konaní, bola žalovanému priznaná i náhrada trov odvolacieho konania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Domáhala sa jeho zrušenia z dôvodu, že jej bola postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Existenciu vady v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. videla jednak v tom, že nebola súdom vyzvaná na doplnenie údajov ohľadne svojich majetkových pomerov, potrebných k spravodlivému rozhodnutiu podľa § 150 O.s.p., a tiež v nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalovaný žiadal dovolanie ako neprípustné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpená (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru

Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolateľka v prejednávanej veci napadla dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa o trovách konania. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. výslovne vylučuje možnosť podať dovolanie v prípade, ak ide o uznesenie o trovách konania, bez ohľadu na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania preto podľa tohto ustanovenia neprichádza do úvahy.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Osobitne sa zaoberal námietkou dovolateľky, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p., spočívajúcou v odňatí jej možnosti konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva, napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu atď.

V posudzovanej veci však konanie súdov nižších stupňov nie je takouto vadou postihnuté.

Pokiaľ dovolateľka namietala, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že si súd nezabezpečil potrebné údaje pre rozhodnutie podľa § 150 O.s.p., dovolací súd uvádza, že je výlučne vecou súdu rozhodnúť o tom, aký dôkaz bude v konaní vykonaný. Odvolací súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutočností, ktoré zistil z obsahu spisu a považoval ich za dostatočné pre záver o nesplnení podmienok u žalobkyne pre aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p. Svoje rozhodnutie v tomto smere i náležite zdôvodnil, preto týmto postupom odvolacieho súdu nedošlo k odňatiu možnosti účastníčke konať pred súdom.

K námietke dovolateľky o odňatí možnosti konať pred súdom nesprávnym právnym posúdením veci treba uviesť, že ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu (s jeho procesným postupom v konaní, so samou procedúrou pojednania veci súdom) a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Právnym posúdením veci súdom, ktoré spočíva v aplikácii hmotnoprávneho alebo procesného predpisu na zistený skutkový stav, a ktoré je vyjadrené vo finálnom produkte občianskeho súdneho konania – v rozhodnutí, sa vo všeobecnosti účastníkovi tohto konania neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 112/2001 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43/2003 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 50/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003). Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je v rozhodovacej praxi senátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky všeobecne považované (iba) za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších

stupňov samo o sebe nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (viď napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011), lebo (ani prípadným) nesprávnym právnym posúdením veci súd neznemožňuje účastníkovi konania realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia a neodníma mu možnosť pred súdom konať.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 239 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože trovy žalovaného, ktoré mu vznikli v súvislosti s vyjadrením jeho zástupcu k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. augusta 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová